

PEGE IBOLYA

kombinál

mindjárt jövök.
becsaptad az ajtót,
az illatod benn maradt,
valami oriflame.
másnak is tetszett,
gondoltam, neki is fog.
a műszerfalat néztem,
kinyissam-e a kesztyűtartót,
talán apró üvegekben
az előzőek nyálmintái.
nyáron kiknek izzadt
az anyósülésre a combja,
kik igazgatták sminkjüket
a napellenzős tükörben.
feküdtetek-e hátul,
tenyér a párás ablakon,
egy hajszál biztos itt maradt.
öt perce oda vagy,
kopogok a szélvédőn.
tízíg számolok, és tényleg
kinyitom a kesztyűtartót.
ha nem lesz benne semmi,
meggyóonom a gyanakvást,
ha igen,
kiöntöm az üvegeket.
tele köpködöm mindet,
azt hiszed az övék,

és ezentúl velem utazol mindenhová.

Melyikünk

Csónakázni jöttünk,
magunkkal hoztunk
minden lényegeset.

Szendvicset, pizstáciát,
ételhordóba csurig rakott
veszekedéseket,
atekurvaanyádat.

Kacsázunk Valentinra kapott
lejárt bonbonokkal.

Ki tudja, meddig sodródunk így,
ha már elfogy mindenünk.

Az üres csónakban,
kőpapírollóval döntjük el,
ki evezzen visszafelé,

és melyikünk ugorjon ki
az első találkozásról hozott
kövekkel a zsebében.